

Torsdagen den 16 Juni 1872.

Käreste Tantar!

En berömd engelsk författare, Skotsk,
synt, har (i översättning) utropat: "Det
svåraste jag känner till vid skrifvan:
det af en roman, är att hitta på
början, midten och slutet!"

I min tanke är dessa punkter dock
vid svårare vid författandet af ett
bref. I synnerhet vållar begynnelse
sen en betydelse, så man kunde
bli gråhårig på kuppen. Hvarifån
skall man taga en riktigt "gentil,
naturlig, artig" början, en början,
som hvarken stöter örat eller sårar
känslorna hos den läsande? Det är om-
tägt att börja med "jag...", det är

platt att genast skjuta på med häu-
delser, det stötes orat (åtminstone mitt)
att strax läsa om sig själf, det...
ja... om... det var väl alltså ett ge-
nialiskt infall att söka skydd på neu-
tralt område, eller här hos en berömd
engelsk författare "

Nå! Nu är början lyckligt undan-
slökad, nu komma vi till midten.

Jag gör min djupaste, nittiograde-
ga révérence för deras nådes (och
utan att denna gång tacka för kaffet)
och säger med vördnad:

"Idpakernbyume, nmemeroku!
Kak's kee norrcubaeme?" — Men
på svar får den artige ringherren
vänta, vänta ända tills "nmemeroku"
är lyckligt och väl i "Loris"....

"Efter allvaret kommer leken" "För
jag det heter — emellertid svänger jag
denna gång om och påstår" "efter
leken
allvaret kommer allvaret."

Nu några ord om oss och lifet
här.

De förra äro vid goda vätskor, det
sednare förflyter lugnt. Inga stora
"événéménts" satta Prujas' invånare
i uppror... Dock blis ej Tillvaron
Tråkig. Dessa östalya omvettlande
"små händelser", som aldrig fattas
det mest kvardagliga dagliga lif, gya
äfven här enformigheten på dörren.
Med ett ord; man är särdeles
nöjd här ute - oaktadt vädret
ej varit det vackraste... Men också
har man ju så många resurser att
göra lifet inom hus angenämt:
sina skriftningar, sina böcker, sina
spel.....

Se här dagordningen (regelbunden):
1:0 Kl. 8 ur säng och morgonkaffe (ohne
Brod!) - 2:0 Kl. 10 frukost - 3:0 Kl. 11
förmiddagskaffe - 4:0 Kl. $\frac{1}{2}$ 0 dîner -
5:0 ~~af~~ kl. 5 eftermiddagskaffe

(Det kära, kära e-kaffet, som påminner
om „Tempi passati“) — 6:0 kl. $\frac{1}{2}$) sou-
per. — Kosthållet godt, bemötandet
vänligt. — Vacker näjd, herrliga utsigter,
stora rum, grå himmel, medidere-kaffe,
stundom te, stundom kaff, stundom brans,
stundom plattor etc. etc. — och alltid
tanke på ett „wiedorsehen“ ... i'dovim.

Au revoir!

Signor Elia.

Helsningar — så många taget
orkar med till „människor“, till
Tantern Charlotte, Vivika och den
blifvande hushållersk ... nej huskållers-
föreståndarinnan Thilda.

P. S. En annan gång bref till den
sistnämnda (från Tetter, ej Signor Elia).

D. S.